

Regionieuws juni 2009 Inhoud

Voorwoord.....	pag. 3
Uitnodiging Regioavond 9 juni 2009.....	pag. x
Verslag ledencontactavond 14 mei 2009.....	pag. x
Convenant betrokken omgeving. Deel 2.....	pag. x
Een uitdaging.....	pag. x
Cijfers en letters.....	pag. x
Kom mee naar buiten.....	pag. x
Kwaliteit van zorg.....	pag. x
Keuzekaart familiebetrokkenheid.....	pag. x
Het inwonersplein.....	pag. x
Van de boekentafel.....	pag. x
Wat u moet weten.....	pag. x
Cursus voor broers en zussen.....	pag. x
Agenda.....	pag. x

Kopij ter redactie	Verschijningsdatum Regionieuws	Regioavond op Dinsdag....	
19 februari	3 maart	10 februari	Regionieuws in 2009
19 maart	7 april	10 maart	
23 april	5 mei	14 april	
21 mei	2 juni	12 mei	
.....	09 juni	
.....	14 juli	
20 augustus	1 september	11 augustus	
24 september	6 oktober	08 september	
22 oktober	3 november	13 oktober	
19 november	1 december	10 november	
.....	08 december	
21 januari 2009	1 februari 2010	11 januari 2010	
		08 februari 2010	

Voorwoord

Een zonnige meimaand doet ons opademen. De winterse ongezellige somberte zijn we op slag vergeten en we kunnen genieten van flora en fauna. We hopen op een zomer met veel zomerse dagen, waarop we van de natuur kunnen genieten in onze omgeving, of verder weg. Want het is niet persé nodig om kilometers te maken wil een mens zich kunnen ontspannen. Maar toch...het zit een beetje in ons bloed om er op uit te trekken, met de nadruk op 'trekken'!

Dat schreef Johan Blom voor hij zijn caravan inpakte en de wereld in trok. Hij wilde naar buiten, misschien alleen om de wiewaal te horen waarover hij in deze editie van het regionieus een stukje schreef. Zoals gewoonlijk nodigt hij ons uit voor de regioavond van 9 juni, ook al is hij zelf niet aanwezig, het belooft een gezellige avond te worden. Lees zijn samenvatting van de film en kom kijken naar deze tragische komedie. Hoe meer zielen hoe meer vreugde en deze film werkt op de lachspieren. Een prettige manier om de zomer te beginnen die hopelijk veel zon en een leuke vakantie, zonder al teveel zorgen over ons zieke familielid, in het verschiet heeft.

Het verslag van de regioavond van 14 mei kwam van Stan van Heerebeek. Hij was niet in de gelegenheid om de hele avond te blijven, de redactie doet verslag van het tweede deel van deze interessante drukbezochte avond.

Vergeet niet het tweede deel over het zeer belangrijke "Convenant betrokken omgeving" te lezen van onze voorzitter, Geertje Boon. Reageer op haar oproep, dat kan de situatie van ons en van ons zieke familielid alleen maar verbeteren.

Heel verheugend is dat er speciale aandacht is voor broers en zussen van mensen die lijden aan schizofrenie. In Utrecht wordt een cursus voor hen georganiseerd. Maak er uw kinderen op attent! Zijzelf hoeven geen lid van Ypsilon te zijn om deel te nemen. Hoe ze zich kunnen opgeven, kunt u lezen in "Cursus voor broers en zussen".

Wies Groenenwegen raadt ons twee leesbare boeken aan in "Van de boekentafel". De boeken die zij beschrijft kunt u inkijken bij de boekentafel op de regioavond.

"Het inwonersplein" van de gemeente Eindhoven is in januari van dit jaar een feit geworden. In dit regionieus kunt u lezen wat het is en waar u het kunt vinden. Ook is er informatie over de keuzekaart familiebetrokkenheid. Heel verhelderend om die eens in te vullen. Verhelderend is ook het stukje over de kwaliteit van zorg. Misschien is de vraag hoe het komt dat die vaak zo verschillend is, heel eenvoudig te verklaren.

Ook deze keer was het uitbrengen van het regionieus een uitdaging, zeker nu de eindredacteur op vakantie is. Er zijn meer uitdagingen zoals u verderop in dit regionieus kunt lezen. Misschien is er eentje voor u bij. In de maanden juli en augustus verschijnt dit regionieus niet, maar er zijn wel contactavonden. Schrijf de data die te vinden zijn in "Wat u moet weten" vast in uw agenda.

Olga Berger

.....

Uitnodiging Regioavond 9 juni 2009

locatie: Conferentiecentrum van het Ziekenhuis 'De Grote Beek'
hoofdingang Boschdijk 771 te Eindhoven.

Parkeren: De richting naar de parkeerplaats en het conferentiecentrum wordt met richtingbordjes aangegeven.

Aanvang: 20.00 uur

Onderwerp: Dis moi, que je rêve ! Een film van Claude Mouriéras

Anders, dan anders, dat wel! Maar toch niet ongewoon, want eerder hebben wij deze film op een regioavond vertoond. Dat was op 12 juni 2001. De volkskrant gaf als waardeoordeel de volgende typering: 'absurd...ontroerend...origineel...leuk'.

Dat wij deze film herhalen mag voor u het bewijs zijn, dat het een goede film is. Een film waarin het gaat over de dagelijkse dingen van een boerenfamilie in de Haute-Savoie (Franse Alpen).

De hoofdpersoon Juliën, die licht verstandelijk gehandicapt is, drijft de andere gezinsleden zo nu en dan tot wanhoop, hetgeen leidt tot disharmonie in het gezin. Opmerkelijk is dan, dat juist deze Juliën zorgt voor een herstel van de contacten. Verstoorde verhoudingen worden weer goed.

Als voorfilm krijgt u de promotiefilm van Ypsilon te zien. Ook wilden wij de door Omroep Brabant gemaakte film vertonen, die zij van onze gespreksgroepen in januari 2009 heeft gemaakt.

Een filmavond waarop het belang van 'contact maken' tussen mensen en in het bijzonder met mensen die door psychische problemen met hun leven geen raad weten, aan u, als bezoeker, visueel en fysiek duidelijk zal worden.

Nieuwe bezoekers kunnen desgewenst een kennismakingsgesprek hebben met een vertrouwenspersoon.

Graag nodigen wij u uit voor deze interessante 'anders, dan anders'-avond.

Olga Berger zal de avondvoorzitter zijn.

Namens de Taakgroep Regioavonden

Johan Blom

.....

Verslag van de Regioavond van 14 mei 2009.

Kliniek voor Intensieve Behandeling

Op dinsdag 12 mei 2009 was er bij Ypsilon Eindhoven een lezing georganiseerd over de Kliniek voor Intensieve Behandeling (KIB). Psychiater van deze afdeling op de Grote Beek, mevrouw Mandy Stommen, hield een lezing.

In de jaren '70 waren er problemen voor een groep zogenoemde SGA-patiënten in Nederland. SGA staat voor de afkorting 'sterk gestoord en agressief'. Hier speelde de landelijke politiek op in door drie centra in Nederland te starten voor deze groep, namelijk in Amsterdam, Den Haag en in Eindhoven. Deze hadden dus een bovenregionaal karakter en bestaan nu nog om hulp te verlenen aan 'onbehandelbare mensen'. Drie functies hebben deze centra, zoals de KIB in Eindhoven:

- a) Crisisinterventie bij ontwrichte hulp
- b) Kennisoverdracht op dit gebied
- c) Kortdurende behandeling voor maximaal 22 mensen

Op dit laatste punt ging mevrouw Stommen verder in. Ze vertelde dat de aanmelding door een bepaalde afdeling plaats vindt waar de betrokken patiënt in behandeling is. Er komt een advies om deze persoon te gaan behandelen op de KIB als ontlasting van het huidige systeem gewenst is voor een periode van minimaal vier maanden. Er wordt vervolgens gekozen voor een gesloten afdeling bij een RM en voor een open unit als het bijvoorbeeld gaat om enkel borderline-problematiek. In een later stadium kan gekozen worden voor een trainingsunit als het functioneren van de persoon als hoog bestempeld wordt. Deze persoon kan een man of vrouw zijn in de leeftijd van ruwweg 18 tot 65 jaar met diverse psychiatrische en diverse problemen op de verschillende levensgebieden.

Het hoofddoel is om het systeem van patiënt, hulpverlener en familie te normaliseren en de neerwaartse spiraal waarin dit systeem verzeild is geraakt te doorbreken. Het herstel, inzicht in verwerven en verwerken van zijn of haar mogelijkheden tot autonomie worden in kaart gebracht en ondersteund. Hiervoor ziet mevrouw Stommen en haar collega's de mens als geheel, wordt de hulp van familie ingeschakeld, het in het 'hier en nu' leven bevordert en de zelfredzaamheid vergroot. De behandelprincipes zijn: autonomie, samenwerken, respect en initiatief bij de patiënt met inachtneming van bepaalde grenzen. De hulpverleners zijn vriendelijk, neutraal en gebruiken therapeutische vaardigheden zoals spiegelen en positief bekrachtigen.

Deze derdelijns zorg blijft in de nabije toekomst nog zeker voor 'lastige' mensen omdat de middelen in de reguliere opnameafdelingen te laag blijken. Bij de KIB zijn relatief veel hulpverleners voor de zorgvragers, maar deze zijn nodig om het heen en weer verwijzen van bepaalde patiënten te beëindigen. Hopelijk komen deze mensen weer in de reguliere tweedelijns gezondheidszorg terug.

Stan van Heerebeek

Na de pauze nam John Cuypers, klinisch psycholoog i.o. bij **Long-care** het woord. Long-care is bedoeld voor mensen die niet onbeschermd en onbewaakt kunnen leven na opname in een IBS-kliniek en voor mensen die anderszins langdurige intensieve zorg nodig hebben. Er zijn maar een klein aantal bedden. Cliënten die op de KIB of op de Long-care terecht komen, worden in bijna alle gevallen doorverwezen door andere afdelingen of klinieken. Een cliënt komt nooit vanaf de thuissituatie op deze afdelingen terecht.

Bij opname wordt de familie uitgenodigd voor een gesprek. Zij kunnen hun verhaal doen en de behandelmethode op de Long-care wordt uitgelegd.

In eerste instantie wordt er van de cliënt verwacht dat hij/zij zich op de afdeling zonder aanstoot gedraagt: geen agressie, normaal gekleed en met normale tafelmanieren. Dat wordt bereikt door een verrassende benadering. Wat die benadering precies is, hangt af van de methode die in verwijzende kliniek of GGZ-afdeling zijn gebruikt. Er wordt een respectvolle manier bedacht die anders is dan waaraan de cliënt gewend is. Het resultaat is vaak dat er geen isolatie meer nodig is en dat de cliënt zich beter en gelukkiger voelt.

Op de Long-care is het aantal hulpverleners per cliënt hoog. Een belangrijke taak is de bewaking, maar ook de begeleiding is intensief. Een dure afdeling, maar zoals het zich laat aanhoren, het geld waard.

Een belangrijk onderdeel van zowel KIB als Long-care is voorlichting en training. Voor de cliënt teruggeplaatst wordt, is er overleg met de betreffende afdeling en wordt de meest effectieve benaderingsmethode uitgelegd en getraind aan de hulpverleners. Vaak is de terugplaatsing daardoor succesvol.

Long-care en KIB hebben een jong team, dat wordt geselecteerd op betrokkenheid en affiniteit met de problematiek van de cliënten. De leden van het team zijn op elkaar ingespeeld, kritisch naar zichzelf en naar elkaar en gericht op respectvol omgaan met cliënten.

Uit de vragen die gesteld werden bleek de nieuwsgierigheid naar de behandelmethode van de KIB en de Long-care. Als familie stellen wij het op prijs dat ons familielid zich in het openbaar redelijk gedraagt. Hoe beter hij/zij dat doet, hoe meer mensen zich in zijn/haar omgeving op hun gemak voelen. Dat maakt ons familielid minder eenzaam en minder afhankelijk van onze aandacht. Er gingen stemmen op om een paar stageplaatsen voor familieleden beschikbaar te stellen.

Er waren ook vragen waarom er zo lang werd gewacht tot er tot opname op de KIB-afdeling werd overgegaan. De situatie op de afdeling is dan behoorlijk uit de hand gelopen en kan zelfs tot een burn-out van hulpverleners hebben geleid. Als familielid herkennen we dit probleem. Voor er iets gebeurt, is de situatie thuis al lang onhoudbaar en een zware last voor de omgeving van de cliënt. Een antwoord op die vraag was er niet echt, behalve dan dat het aantal bedden van zowel KIB als Long-care niet erg groot is. Een wachtlijst is er zelden, misschien is het overweegbaar om iets sneller cliënt en hulpverlener van dienst te zijn.

De stemming in de zaal was bijzonder positief. Met dank aan de sprekers.

Olga Berger

.....

Het convenant “Betrokken omgeving” en de praktijk. Deel 2

In het vorige regionieuws heb ik stil gestaan bij de afspraken tussen de familie en cliëntenorganisaties met de GGzE tav het onderwerp *niet persoonsgebonden informatie*.

Afgelopen week is van Dhr Pasmans een korte notitie gekomen tav de niet cliënt gebonden informatie over de crisisdienst. Graag zou ik deze notitie willen laten lezen door een aantal ervaringsdeskundigen met de crisisdienst onder u, om een reactie aan Dhr Pasmans te kunnen geven op deze notitie. Groen en rijp door elkaar, maakt me niet uit, gewoon..”wat mist u” of ”wat vindt u fijn dat er in staat. Mocht u het opgestuurd willen hebben: “ Mijn emailadres is geertjeboon56@hotmail.com

Wij hebben het positieve voorbeeld van de notitie van dhr Pasmans besproken met de directie en gevraagd welke voortgang er te melden is vanuit de GGzE ten aanzien van de afspraken die gemaakt zijn in 2007. Eind juni dienen alle afdelingen daarover een terugrapportage te geven aan de directie en tijdens ons volgende overleg in november staat deze voortgangsrapportage op de agenda om te bespreken. U hoort hier dus nog over.

Nu neem ik het onderwerp “STEUN” uit de afspraken van 2007 onder de loep.

Indien naastbetrokkenen met instemming van de cliënt een rol spelen bij de ondersteuning, is afgesproken dat de GGzE in verlofperiodes of na afronding van de behandeling de volgende *STEUN* biedt:

- 1 Naar behoefte praktische en emotionele ondersteuning aan naastbetrokkenen
- 2 Nazorg na ernstige incidenten aan naastbetrokkenen
- 3 Ondersteunende activiteiten aan naastbetrokkenen voor het adequaat omgaan met bepaalde gedragingen van de cliënt.

Daarnaast is nog het volgende afgesproken:

Indien er zicht is op weekendverlof of ontslag overlegt de GGzE met de cliënt en naastbetrokkenen en bespreekt de mogelijkheden voor nazorg. De draagkracht die naastbetrokkenen hebben wordt daarin gerespecteerd. Op basis van de gebleken mogelijkheden maakt de GGzE nadere afspraken over de invulling van het verlof of de nazorg en treft daarin een regeling. Waar nodig en mogelijk evalueert de GGzE naderhand het verlof met naastbetrokkenen en de cliënt.

De GGzE maakt met instemming van de cliënt procedureafspraken met de naastbetrokkenen over wat de GGzE doet als de cliënt wegloopt en/of in crisis raakt, tijdens verlof of na ontslag. Doet de GGzE dit niet dan moet zij haar overwegingen hiertoe meedelen aan naastbetrokkenen.

Naastbetrokkenen kunnen ondersteuning voor zichzelf nodig hebben. Dat kan in de vorm van gesprekken met een hulpverlener van de GGzE of zij kunnen ook gebaat zijn bij contacten met lotgenoten. De GGzE wijst naastbetrokkenen op het bestaan van familieverenigingen.

Ook bovenstaand is met de directeur ML Vossen van de GGzE besproken, waarbij wij het standpunt hebben ingenomen dat op dit gebied er nog veel niet goed loopt.

Zij verzocht ons met concrete voorbeelden en vooral datum en afdeling te komen, want zij kon zich niet voorstellen dat “oude” verhalen nog steeds regelmatig gebeurden.

Dus wederom een oproep van mij: Hebt u in de afgelopen **jaar, vanaf januari 2008** iets meegemaakt met uw opgenomen kind tijdens verlof of na ontslag wat wel of niet overeenkomt met

bovenstaande afspraken dan lees ik die graag via mijn email. Ik zal dan de ervaringen bundelen en in een of andere vorm doen toekomen aan de directie

Geertje Boon

Een uitdaging

In iedere patiënten- en familieorganisatie hebben alle betrokkenen – ook vrijwilligers – inspanningen te verrichten om nieuwe leden en vrijwilligers erbij te krijgen. Om te vinden en te binden kun je gebruik maken van positieve energie. Die energie kunnen wij opwekken door ons af te vragen: “Hoe was het ook weer toen ik besloot om lid van Ypsilon te worden. Hoe waren de omstandigheden waarin ik mij toen bevond. Wat trok mij aan en wat zocht ik bij Ypsilon. Voelde ik mij toen begrepen en gesteund en ben ik daar nog dankbaar voor.

Als dat zo is, kan die ervaring een stimulans zijn om samen met anderen te zoeken naar mogelijkheden om meer mensen te betrekken bij onze vereniging en óók om jezelf en anderen te motiveren een taak binnen de club te verrichten; denk aan de zo nodige aanvulling van het team van notulisten voor de Regioavonden.

In dit verband citeer ik graag uit het Ypsilon Nieuws van Regio Breda (februari 2005):

“Verantwoordelijkheid, betrokkenheid, enthousiasme en een open houding is de insteek, waardoor wij met elkaar in staat zijn ons werk met plezier te doen. Het geeft veel voldoening onze ervaring en kennis dienstbaar te maken voor anderen.

Daarom, het mag gezegd worden: “Vrijwilliger zijn is een ‘bezigheid’ die meer verrast naarmate je haar beter leert kennen’.

Dat maakt het de uitdaging meer dan waard.

Cijfers en letters

Uw donatie 2009.

Op het verzoek van de penningmeester in het februarinummer van Regionieuws om een donatie voor onze Ypsilonafdeling, is massaal gereageerd. Een bewijs van onze betrokkenheid bij alles wat wij met elkaar trachten te bereiken. Met het vermelden van de totale ontvangst aan bijdragen in het Regionieuws willen wij wachten tot alle acceptgiro's binnen zijn. Van dertig donateurs ontvingen wij nog geen reactie.

Voor alle duidelijkheid. Ons verzoek om een donatie is geheel vrijblijvend, maar toch als u kunt en wilt, dan ontvangen wij graag ook uw bijdrage.

P.S. Voor niet-leden is de toegezonden acceptgiro bestemd voor de betaling van het abonnement op het Regionieuws.

Kom nu naar buiten, allemaal, dan horen wij de wielewaal....

Tegenwoordig hoor ik dat soort liederen weinig. Ze behoren tot de kampeerliedjes, zoals “de paden op, de lanen in” en “vrolijk is het kampeerders leven, faria”.

We zongen ze tijdens wandelmarsen, als we 10, 15, 25 km, of nog langere afstanden aflegden. De blaren op onze voetzolen telden we niet.

Het voorjaar is bij uitstek de tijd om de paden en lanen op te gaan. Overal in het land worden wandeltochten georganiseerd, zoals onlangs nog, “De Bloesemtocht” in de Betuwe. Lopen is de meest natuurlijke beweging om je doel te bereiken en dat in meer dan één opzicht. Dat stond al in ons Regionieuws van 8 mei 2007.

‘Lopen’, als medicijn....

.....

Kwaliteit van zorg; een specialiteit?

Jules Tielens omschrijft het in één van zijn ‘tips’ kernachtig als volgt:

Kwaliteit van zorg zit in de kwaliteit van de mensen, die het uitvoeren. Het heeft nagenoeg niets met de daaromheen gesloten vorm te maken.

Een stukje geschiedenis uit het leven van Johan de Boer (44), verpleegkundige bij de GGZ-Friesland, maakt duidelijk wat hiermee wordt bedoeld. Hij vertelt: “Ik heb dertien jaar een eigen bedrijf gehad, een bollenkwekerij. Daar was ik mee begonnen na mijn afstuderen aan de Hogere Landbouwschool. Maar mijn hart lag er niet echt. Ik wilde iets socialers.

Ik had me altijd wel geïnteresseerd voor de psychiatrie. Las er regelmatig over, volgde programma’s op tv die daar mee te maken hadden. Het gaat om kwetsbare mensen. Een beetje gek vaak ook, maar dat schrok me niet af. Die mensen boeiden mij juist heel erg.

Ik ben toen in deeltijd hbo-verpleegkunde gaan doen. Sinds een jaar of vijf werk ik nu op een gesloten afdeling van een psychiatrische inrichting. Ik ben hier aardig op mijn plek.

Financieel ben ik er niet op vooruit gegaan, maar daar is het me ook nooit om begonnen. Bovendien, een eigen bedrijf is natuurlijk ook onzeker. Hier heb je meer vastigheid.

(bron: Trouw, 15 maart 2007)

.....

Keuzekaart familiebetrokkenheid bij schizofrenie

In de optimale behandeling van schizofrenie zouden patiënt, hulpverlener en familie nauw met elkaar moeten samenwerken. Dit gebeurt nog lang niet altijd.

Familieleden van schizofreniepatiënten worstelen vaak met de vraag in hoeverre zij bij de behandeling betrokken kunnen zijn. Waarin kunnen en willen zij de patiënt ondersteunen en waarin niet? Welke taken kunnen zij op zich nemen en hoe kunnen zij dat het beste doen?

Op de ‘keuzekaart’ kan na overleg tussen patiënt, hulpverlener en familie worden aangegeven welke rol de familie op bepaalde zorggebieden inneemt. Denk aan medicijngebruik, crisis, persoonlijke verzorging of het beheer van financiën. Dat schept duidelijkheid. De patiënt weet op welke steun hij, of zij mag rekenen en van wie.

Familieleden geven hun grenzen aan zodat zij niet overbelast raken. En ook de hulpverlener is op de hoogte van de momenten waarop hij de hulp van familie kan inschakelen.

De familiekaart is onderdeel van het project familieparticipatie, een initiatief van de verenigingen Ypsilon en Anoksis en komt voort uit de wens tot betere contacten tussen familie, patiënt en hulpverlening.

De familiekaart wordt financieel mogelijk gemaakt door het Fonds Psychische Gezondheid.

(overgenomen uit ‘Open Geest’, maart 2009. Bron: Collectekrant van de hoofdcollecte, nov. 2008)

Bent u geïnteresseerd, dan kunt u de kaart downloaden:

<http://www.schizofrenieplein.nl/triadekaart>

.....

Het Inwonersplein.

Één ingang voor maatschappelijke ondersteuning.

Op maandag 19 januari heeft de gemeente Eindhoven een convenant ondertekend met de eerste organisaties die intensiever met de gemeente gaan samenwerken op het gebied van maatschappelijke ondersteuning. Het gaat om ondersteuning op het gebied van zorg, welzijn, wonen en inkomensondersteuning. Inwoners kunnen hiervoor bij één ingang terecht: het inwonersplein, op het Stadhuisplein 10.

Het is van groot belang dat mensen, die door een beperking of handicap belemmerd worden in hun dagelijks leven, snel en makkelijk die ondersteuning krijgen die zij nodig hebben. Daarvoor wordt de dienstverlening van het huidige WMO Loket uitgebreid en opgenomen in het inwonersplein. Inwoners van Eindhoven kunnen nu op één adres terecht met alle vragen over wonen en leven en voor producten en diensten op dit gebied.

De eerste organisaties die gaan samenwerken op het gebied van maatschappelijke ondersteuning zijn:

OVO – MEE Zuidoost Brabant – CIZ – GGzE – Lumensgroep – Stichting NEOS – Steunpunt Mantelzorg Verlicht – Novadic-Kentron – en Gemeente Eindhoven.

Van de boekentafel.

Op de boekentafel zijn twee nieuwe boeken verschenen die toevallig bij elkaar horen.

Als eerste het boek 'Pechvogels en Burgers' van Rense Schuurmans. Rense Schuurmans, zelf werkzaam in de psychiatrie heeft een aantal cliënten uit de psychiatrie geïnterviewd en uit deze zeer persoonlijke verhalen een boek samengesteld. De verhalen zijn zeer herkenbaar en aangrijpend maar ook hoopvol. De weg door het leven van deze mensen

om ondanks alles een zo volwaardig burger van deze maatschappij te zijn en een beetje geluk te vinden is goed weergegeven.

De verhalen zijn vooral gesitueerd in het noord-oosten van Nederland.

Het tweede boek; 'Het komt in de beste families voor.' is van Paul Teunissen en vertelt de belevenissen van familieleden van psychiatrische patiënten en de impact die de ziekte voor hun leven en relatie heeft.

Het boek is zeer leesbaar door de vorm in korte verhalen die zeer invoelend zijn geschreven.

De verhalen zijn gebaseerd op gesprekken met familie en vrienden van de patiënten en soms heeft de schrijver ook gesproken met de patiënt zelf.

De verhalen zijn waar gebeurd maar namen en plaatsen zijn veranderd en soms is enige fictie toegevoegd. Elk verhaal is weer anders maar de invloed die de ziekte op de relatie heeft is steeds zeer herkenbaar.

Twee boeken de moeite waard om gelezen te worden door familieleden omdat ze herkenning en erkenning van de zorg van familieleden bespreken.

Hopelijk veel leesplezier, Wies Groenewegen

.....

Wat u moet weten!!!

- 1) In verband met de zomermaanden zal het Regionieus in juli en augustus niet verschijnen;**
- 2) De Regioavonden op 14 juli en 11 augustus zullen als inloopavonden doorgang vinden; ook dan in het conferentiecentrum van 'De Grote Beek'**
 Er zal de mogelijkheid zijn voor een persoonlijk gesprek, maar zeker ook voor onderlinge gesprekken bij een kopje koffie.
 Wellicht kunnen we – net als in voorgaande jaren – in één grote groep een kringgesprek houden; een mogelijkheid, die steeds erg wordt gewaardeerd.
 Nieuwe bezoekers kunnen desgewenst een kennismakingsgesprek hebben met een vertrouwenspersoon.
- 3) Voor hulpvragen en adviezen kunt u de vertrouwens-/contacttelefoon bellen:
 (040) 2045676.**
-

Cursus voor broers en zussen

Dankzij een subsidie van het zorginnovatiefonds kunnen een beperkt aantal broers en zussen van schizofreniepatiënten een unieke cursus volgen. Doel van de cursus is om contacten die mogelijk anderszins zijn verslechterd, te helpen verbeteren.

De cursus wordt gegeven in de stad Utrecht, op vijf dinsdagavonden in de periode tussen 25 augustus en 27 oktober 2009. Daarnaast is er enig "huiswerk" dat zou kunnen bestaan uit bescheiden, door Ypsilon gefinancierde, proef-uitstapjes met de broer of zus.

Deelnemers aan de cursus hoeven zelf geen lid van Ypsilon te zijn.

Ypsilon Utrecht heeft het initiatief genomen voor deze cursus omdat we weten hoe belangrijk het voor alle betrokkenen kan zijn als er (weer) een goed contact is tussen een schizofreniepatiënt en de broers of zussen van die patiënt.

Meer informatie, ook over een eventuele aanmelding, kunt u vinden via
<http://www.ypsilonutrecht.nl/PDFbestanden/BroerZusCursus.pdf>

.....

Agenda

6 juni Lotgenotenbijeenkomst voor **broers en zussen**
4 juli Lotgenotenbijeenkomst voor **(ex-)partners**
plaats: **De Kargadoor te Utrecht**
tijd: **13.00 – 17.00 uur.**
 Nadere informatie bij Landelijk bureau Ypsilon

tel. 088 000 2120 of via ypsilon@ypsilon.org

20 september Jubileakaravaan met Na Somerfestival GGzE

plaats: terrein van Ziekenhuis 'De Grote Beek'

Boschdijk 771 te Eindhoven

tijd: 13.00 – 19.00 uur

26 september Provinciale Ontmoetingsdag

plaats: Regio Oss.

Nadere informatie volgt in Regionieuws voor september

Wilt u meer weten over de agenda van het GGzE, kijk dan eens op de overzichtelijke webpagina:

<http://www.ggze.nl/html/agenda.php?prm=5&chm=-1>

***Farmacotherapie bij
Psychiatrische Patiënten***

Paul H.M. van Dongen, Psychiater Prof. Dr. Anton J.M. Loonen, *arts/klinisch farmacoloog*

[] Frederik Hendriklaan 95
5212 BC 's-Hertogenbosch
Tel. +31 (0)73 6143747
Fax +31 (0)73 6134896

[] Karel Doormanlaan 3
5242 BN Rosmalen
Tel. +31 (0)73 5213799

Wegwijs bij Ypsilon, afdeling Eindhoven & de Kempen
www.ypsiloneindhoven.nl

Voorzitter:

Geertje Boon

tel. 06 533 91 020

Secretariaat:

Vacant

Postbus 367

5500 AJ VELDHOVEN

Penningmeester:

Hendrik Brunt (1^e penningmeester) tel. 040-2536647

Postbankrekening no. 3928050 t.n.v. Ypsilon Eindhoven

Ledenadministratie:

Henk Staal

Tel.nr. 040-2415863

e-mail: henkstaal@hetnet.nl

Regionieuws redactie:

Johan Blom (eindredactie)

tel. 040-2522655

Olga Berger

tel. 040-2859356

e-mail: BergerOlgaM@cs.com

Loes Wessels

tel. 040-2445210

Public Relations:

Loes Schinning

tel. 040-2517410

Taakgroepen (coördinatoren):

Thema-avonden: Johan Blom en Olga Berger

Gespreksgroepen: Olga Berger en Johan Blom

Belangenbehartiging

Jan Wouters (individuele en structurele knelpunten)

tel. 040-2624709

Janneke Bloesem (vertrouwens-contacttelefoon)

tel. 040-2045676

Maria Ankersmit (nieuwe bezoekers)

tel. 040-2435441

“Nu voor later” en ‘Opmaat’ (Stichtingen voor beheer van geld en goederen)

Hendrik Brunt

tel. 040-2536647

**YPSILON IS EEN GEWELDIGE STEUN.
NOG STEEDS!!**